

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/47/2016
Identifikačné číslo spisu:	8707010295
Dátum vydania rozhodnutia:	05.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8707010295.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného X. O., pre trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005 vo forme účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005, na neverejnom zasadnutí 5. októbra 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného X. O., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Gerharda Zvolánka, advokáta v Košiciach, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. augusta 2015, sp. zn. 8To 51/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného X. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 22. apríla 2013, sp. zn. 6T 73/2007, bol obvinený X. O., uznaný za vinného zo spáchania trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005 vo forme účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005 a obvinený Y. O., bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005, ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že

X. O. spoločne po predchádzajúcej dohode s doposiaľ nezistenými osobami, ktoré dňa 14. októbra 1993 zabezpečili nákup 15 000 litrov alkoholu značky RUM CAPITAN Flash na území Českej republiky pochádzajúceho z firmy Z. s.r.o. V. za exportnú cenu, teda bez dane, vo výške 270 000 českých korún, zabezpečil jeho prepravu nákladným motorovým vozidlom zn. Liaz 110, ŠPZ D. s návesom B. na územie Slovenskej republiky cez hraničný priechod Drietomá, takým spôsobom, že dňa 14. októbra 1993 asi o 22:00 hod. Y. O. ako colník Colnej správy B. vykonávajúci službu vedúceho nočnej zmeny nákladnej dopravy porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z Colného zákona č. 618/1992 Zb. a nadväzujúcich právnych predpisov a úmyselne za sumu 100 000 Sk prepustil tento kamión bez jeho evidencie na územie Slovenskej republiky, kde X. O. alkohol predal v nočných hodinách zo dňa 14. októbra 1993 na 15. októbra 1993 v Poprade za dohodnutú sumu 1 500 000 Sk firme Z. s.r.o. aj s

fingovanými dokladmi o dodávateľovi tovaru firme F. s.r.o. Q. a týmto konaním v rozpore so zák. č. 213/1992 Zb. o spotrebných daniach v platnom znení a zák. č. 222/1992 Zb. o dani z pridanej hodnoty v platnom znení pomohol platiteľovi dane zmať Slovenskej republike zastúpenej Colným úradom v Poprade odvodiť spotrebnej dane vo výške 41 824,34 € (1 260 000 Sk) a dane z pridanej hodnoty vo výške 13 369,48 € (402 769 Sk).

Za to bol obvinenému X. O. uložený podľa § 148 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého bol obvinenému X. O. podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005 podmienene odložený a podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005 určil obvinenému X. O. skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Zároveň obvinenému Y. O. súd uložil podľa § 158 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, výkon ktorého bol obvinenému Y. O. podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005 podmienene odložený a podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona zároveň obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Gerharda Zvolánka, advokáta v Košiciach, odvolanie čo do výroku o vine a treste, obvinený X. O. (č. l. 1215 spisu). Odvolanie písomne odôvodnil dodatočne podaním z 18. októbra 2013 (č. l. 1235 spisu); odvolanie proti rozsudku čo do výroku o vine a treste podal aj obvinený Y. O. podaním z 2. mája 2013 (č. l. 1216 spisu) bez odôvodnenia, ktoré ani na výzvu súdu dodatočne neodôvodnil (č. l. 1242 spisu).

Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí rozsudkom z 26. augusta 2015, sp. zn. 8To 51/2014, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Poprad z 22. apríla 2013, sp. zn. 6T 73/2007, vo výroku o treste obvineného X. O. a obvineného Y. O. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s článkom 6 ods. 1 a článkom 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upustil od potrestania obvineného X. O. a obvineného Y. O..

Obvinený X. O. podal písomným podaním zo 7. marca 2016, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Gerharda Zvolánka, advokáta v Košiciach, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. augusta 2015, sp. zn. 8To 51/2014, dovolanie (č. l. 1275 spisu).

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu), podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) a podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť).

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a rozsudok odvolacieho súdu vo vzťahu k obvinenému X. O. alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo, zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Obvinený X. O. poprel svoju vinu a namieta výrok o uložení trestu z dôvodu, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby a v danom prípade vznikli podľa obvineného aj dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení a na ich objasnenie je potrebné vykonať ďalšie dôkazy. Súd sa zároveň nevysporiadal presne a objektívne so všetkými skutočnosťami, ktoré boli v konaní produkované.

Uviedol, že nikdy nebol ten, ktorý mal priamo uzavrieť obchod medzi firmou Z. s.r.o. V. a firmou F. s.r.o. Q. ako odberateľom tovaru, ktorá spoločnosť bola zo Slovenska a od českej firmy Z. s.r.o. V. tovar zakúpila. Obvinený podľa jeho tvrdení bol len sprostredkovateľom samotného obchodu medzi F. s.r.o. Q., ktorá tovar dodávala do spoločnosti Z. s.r.o., ktorá bola odberateľom.

Uvedenú transakciu mal obvinený uskutočniť na základe požiadavky pána A. E., ktorý zastupoval F., s.r.o. A. E. informoval obvineného o možnosti nájsť odberateľov na území Slovenskej republiky na český alkohol, ktorý bude legálne prevezený z Českej republiky na Slovenskú republiku. Obvinený preto ponúkol tento obchod pánovi Z., ktorý s obchodom súhlasil a za pomoci Y. B. svoju činnosť sprostredkovania obchodu dotiahol do konca tým, že si ustrážil okolnosti dovezenia kamiónu do skladových priestorov v Poprade.

Obvinený namietol, že neorganizoval žiadne prepojenia na colníka menom Y. O. a ani na iných colníkov colnej správy B. a ani sa nijakým spôsobom nepodieľal na tom, aby sa bez toho, aby bol kamión zaevidovaný na území Slovenskej republiky, previedol tovar až do skladu v Poprade. Nikdy neprišiel do styku s vodičom kamióna a ani sa nepodieľal formou účasti zadovážením prostriedkov a odstránením prekážok alebo tým, že by mal poskytnúť inému pomoc skrátiť daň, kde sa len dohodol na svojej provízii vo výške 30 000 Sk.

Uviedol, že bol oslobodený spod obžaloby krajského prokurátora v Košiciach rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, hoci toto rozhodnutie bolo následne zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kde odvolací súd poukazoval hlavne na skutočnosti, že je potrebné na preukázanie obrany obvineného stotožniť osobu A. E. a v tomto kontexte vykonať ďalšie dôkazy na skutočnosti, či obrana obvineného je hodnoverná alebo nie a až potom je možné vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Ďalej uviedol, že je nesporné, že prokurátor podal 28. júna 2007 obžalobu na Okresný súd Poprad a mal viac ako šesť rokov na to, aby produkoval dôkazy v neprospech obvineného a preukázal zavinenie obvineného, pričom tak doposiaľ neurobil a dôkazné bremeno voči osobe obvineného neuniesol.

Má za to, že v rámci zásady ústnosti vykonania dôkazov vykonal súd značne rozsiahle dokazovanie, pričom zo žiadneho z dôkazov nevyplyva, že by Y. O. vypovedal, že sa obvinený X. O. podieľal na trestnej činnosti. Boli vypočutí svedkovia (Y. B., O. Z., H. Z.), ktorí obvineného rovnako neusvedčili z trestnej činnosti. Taktiež neusvedčili obvineného z trestnej činnosti ani svedkovia vypočutí na hlavnom pojednávaní (X. Q., Q. F., X. A., E. P., Q. F., H. F., E. J., Q. S., B. S., Y. R., B. Z.).

Uviedol, že súd nemohol vyhodnotiť výpoveď svedka Z. ako výpoveď, ktorá by obvineného usvedčovala z trestnej činnosti. Ak súd použil pri svedkovi Z. jeho výpoveď z prípravného konania, mal brať do úvahy aj jeho predošlú výpoveď na Krajskom súde v Košiciach a na hlavnom pojednávaní v tomto konaní. Obvinený namietol, že súd nebral do úvahy ani výpoveď H. Z. na hlavnom pojednávaní a nesprávne bral do úvahy časť jeho výpovede z prípravného konania. Takisto pri svedkovi Q. F. súd nevzal do úvahy jeho výpoveď z hlavného pojednávania ako aj jeho predchádzajúcu výpoveď z hlavného pojednávania na Krajskom súde v Košiciach, pričom úkony boli urobené v čase, keď bol F. stíhaný pre inú závažnú trestnú činnosť, bol v tom čase vo väzbe a vo veľmi zlom zdravotnom stave po psychickej stránke.

Podľa názoru obvineného je absolútne nepoužiteľná výpoveď JUDr. I. X., vyšetrovateľa, ktorý vypočúval tak F. ako aj J. z dôvodu, že vykonal úkony, pričom si nepamätal na to, aby mu niektorý z týchto hovorili o svojom zlom psychickom stave, pričom s odstupom času 20 rokov si nemôže pamätať ako prebiehal výsluch a kto sa ako cítil. Rovnako je absolútne nepoužiteľný znalecký posudok z 20. júna 1994, ktorý bol vypracovaný v inej trestnej veci obvineného J. a v tejto trestnej veci bol v pozícii svedka, a preto tento znalecký posudok od znalcov psychiatrov použitý absolútne nemohol byť. Obvineného neusvedčil ani vodič kamiónu svedok W., ktorý predmetný tovar prevážal.

Je nesporné, že samotný obchod s alkoholom bol realizovaný medzi inými subjektmi, pričom povinnosť zaplatať príslušných daní bola na strane odberateľa alkoholu, ktorý v takomto prípade by bol aj platiteľom takýchto daní a vo vzťahu ku ktorému by bolo možné vyvodzovať prípadnú trestnoprávnu zodpovednosť v súvislosti s trestným činom skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Skutočnosť, že obvinený bol iba sprostredkovateľom obchodu, nedáva súvislosť a prepojenie na trestnoprávnu zodpovednosť - účasť v zmysle § 10 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005.

Obvinený ďalej poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa odsúdenie zdôvodnil na základe hodnotenia dôkazov a to výsluchu svedkov F. a J., ktoré výsluchy súd použil jedine z prípravného konania aj napriek tomu, že tieto výpovede boli následne odvolané a zmenené, kde túto zmenu si súd ustálil ako nehodnovernú z dôvodu, že prvotné výsluchy boli vykonané bezprostredne po spáchaní skutku. V tejto súvislosti obvinený namietol, že súd má hodnotiť dôkazy zákonne, pričom v rámci kontradiktórneho konania sa musí vysporiadať s dôkazmi, ktoré produkujú strany na hlavnom pojednávaní a hodnotenie dôkazov má byť zrozumiteľné a presvedčivé pri zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Pri uplatnení Trestného poriadku účinného v čase rozhodovania bolo potrebné zhodnotiť dôkazy v zmysle jednej zo základných trestnoprávnych zásad - in dubio pro reo.

Rovnopis dovolania obvineného X. O. bol v zmysle § 376 Trestného poriadku doručený na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Poprad, ktorá vo svojom vyjadrení z 23. marca 2016 uviedla, že neboli zistené také okolnosti, ktoré by zakladali niektorý z dovolacích dôvodov v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Skutočnosti uvádzané v odôvodnení dovolania boli predmetom odvolacieho konania, pričom Krajský súd v Prešove sa s nimi vysporiadal a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, a preto rozhodnutie krajského súdu považuje prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad za zákonné. Navrhol postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietnuť, nakoľko je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a v prípade nariadenia verejného zasadnutia navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu dňa 19. mája 2016 primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Gerharda Zvolánka, advokáta v Košiciach. Dovolací súd o dovolaní rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože dospel k záveru, že nie je naplnený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

Prvý z dovolacích dôvodov, ktoré dovolateľ uplatnil, je dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Dovolací súd však takéto zásadné porušenie práva na obhajobu obvineného X. O. nezistil. Za zásadné porušenie práva na obhajobu by bolo možné považovať, keby obvinený v prípadoch povinnej obhajoby obhajcu nemal a napriek tomu by sa v jeho veci konalo. Obvinený v odvolacom konaní túto skutočnosť nenamietal. Obvinený teda nespĺnil zákonnú podmienku na aplikáciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku pre absenciu postupu obvineného podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky však nad rámec uvádza, že vo všetkých štádiách predmetného konania, od času kedy nastala skutočnosť zakladajúca povinnú obhajobu obvineného z dôvodu, že na obvinenom sa vykonávalo konanie o trestnom čine, na ktorý zákon ustanovoval trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšovala päť rokov, a preto musel mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní (§ 36 ods. 3 Trestného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2005 v spojení s § 148 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005), obvinený obhajcu vždy mal. Z predloženého spisového materiálu dovolací súd zistil, že opatrením Krajského súdu v

Košiciach z 19. októbra 1993, sp. zn. Tp 381/1993 (č. 1. 65 spisu) bola v prípravnom konaní z dôvodu povinnej obhajoby podľa § 36 ods. 3 Trestného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2005 ustanovená obvinenému X. O. obhajkyňa JUDr. Katarína Habiňáková, advokátka v Košiciach, kedy bolo vznesené obvinenie uznesením Krajského úradu vyšetrovania PZ, Košice, ČVS: VP-354/30-93 (č. 1. 3 spisu) a následne Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisu ďalej zistil, že obvinený si následne zvolil obhajkyňu dňa 26. októbra 1993 a na základe plnej moci poveril obhajobou obhajkyňu JUDr. Vieru Ferčákovú, advokátku v Košiciach (č. 1. 67 spisu) a následne si zvolil obhajcu JUDr. Gerharda Zvoláneka, advokáta v Košiciach, na základe plnej moci z 25. novembra 1993, ktorý obvineného obhajoval v konaní doposiaľ. Zákon v otázke zabezpečenia práva na obhajobu obvinenému bol zo strany súdov vždy dodržaný. Za porušenie práva na obhajobu nemožno pritom považovať skutočnosť, že obvinený mal inú predstavu o spôsobe svojej obhajoby zo strany obhajcu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom právnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k ďalším okolnostiam uvádzaným dovolateľom v súvislosti s dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že tieto treba označiť za irelevantné, keďže smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam súdov nižších stupňov, či hodnoteniu jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov, ktorých preskúmavanie je v dovolacom konaní vylúčené. Účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. V uvedenej súvislosti treba potom predovšetkým uviesť, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietať výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný. Je preto vylúčená možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam tak, ako to uviedol v podanom dovolaní obvinený X. O. (namietal prepojenie a styk s colníkmi, zariadenie prepustenia kamióna na územie Slovenskej republiky, odovzdanie tovaru s fingovanými dokladmi odberateľovi alkoholu), čo znamená, že v uvedenom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutku, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania. V dovolacom konaní nemožno vykonať ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov tak, ako to namietal obvinený (výpovede svedkov Y. O., O. Z., H. Z., Q. F., JUDr. I. X. a podobne). Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

K námietke obvineného, že bol len sprostredkovateľom obchodu, čo neznamena účastníctvo podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona dovolací súd uvádza, že skutková veta v napadnutom rozsudku obsahuje také konkrétne konanie obvineného, ktoré spoľahlivo preukazuje účastníctvo na trestnom čine skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Obvinený totiž ako vodič nákladného motorového vozidla po dohode s Y. O. zabezpečil nákup alkoholu, bol nápomocný zaobstaraním vozidla, prepustením kamióna z územia Českej republiky na územie Slovenskej republiky a dodaním kamióna, pričom bol uzročený s účelom tejto jazdy, teda s páchaním tejto trestnej činnosti.

Rovnako námietky zahrnuté obvineným pod písmeno g/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, sú v podstate námietkami skutkovými, vyjadrujúcimi nespokojnosť so zisteným skutkovým stavom, ktorý ale dovolaciemu súdu tak, ako uviedol neprislúcha ani skúmať, ani meniť, pretože by tak bol postavený do úlohy ďalšej riadnej odvolacej inštancie.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371

Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutocnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.